

C/2024/6897

25.11.2024

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 października 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – Voestalpine Giesserei Linz/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Sprawa C-475/23 ⁽¹⁾, Voestalpine Giesserei Linz)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 168 lit. a) – Prawo do odliczenia VAT – Nabycie towaru przez podatnika – Nieodpłatne udostępnienie tego towaru na rzecz podwykonawcy w celu wykonania robót na rzecz podatnika – Odmowa odliczenia VAT w odniesieniu do tego towaru)

(C/2024/6897)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Voestalpine Giesserei Linz

Strony przeciwne: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Sentencja

- 1) Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się on praktyce krajowej, zgodnie z którą w przypadku gdy podatnik nabył towar, który następnie udostępnił nieodpłatnie podwykonawcy w celu wykonania przez niego robót na rzecz tego podatnika, podatnikowi odmawia się odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z nabyciem tego towaru w zakresie, w jakim owo udostępnienie nie wykracza poza to, co niezbędne w celu umożliwienia temu podatnikowi dokonania jednej lub wielu transakcji podlegających opodatkowaniu na późniejszym etapie obrotu lub, w razie ich braku, wykonywania jego działalności gospodarczej, a koszt nabycia tego towaru należy do elementów cenotwórczych transakcji dokonanych przez tego podatnika albo towarów lub usług świadczonych przez niego w ramach jego działalności gospodarczej.

- 2) Artykuł 168 lit. a) dyrektywy 2006/112

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się on praktyce krajowej, zgodnie z którą podatnikowi odmawia się odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej na tej podstawie, że nie prowadził on odrębnej księgowości dla swojego stałego zakładu w państwie członkowskim, w którym jest przeprowadzana kontrola podatkowa, jeżeli organy podatkowe są w stanie zbadać, czy zostały spełnione materialne przesłanki prawa do odliczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 499 z 6.11.2023.